

1903-01-11

þÿ š í À Á ¹ ħ Â - ± Á . 1 4 8

Library of Neapolis University Pafos

<http://hdl.handle.net/11728/9179>

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

ΚΥΠΡΙΟΣ

ΕΤΟΣ Γ'—ΑΡΙΘ. 148.

ΕΝ ΛΕΥΚΩΣΙΑ (ΚΥΠΡΟΥ)

11 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1903.

ΑΠΑΡΑΙΤΗΤΑ ΤΑ ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΙΑ

Μία μεγάλη κίνησις παρατηρείται κατά τας τελευταίας ταύτας ημέρας εν τῇ πρωτεύουσῃ, ἥτις ἀφορᾷ εἰς τὸ ζήτημα τῶν ταμειυτηρίων.

Αἱ συζητήσεις ἐπὶ τοῦ προκειμένου διεξάγονται εὐρύτατα καὶ ἐκτενέστατα μεταξὺ πάντων σχετῶν τῶν κύκλων, δύναται δὲ νὰ λεχθῆ ὅτι μόνον τὸ ζήτημα τοῦτο κατὰ τὰς ημέρας ταύτας ἀποτελεῖ τὸ θέμα τῶν συζητήσεων, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον εἶνε ἱκανὸν τεκμήριον τοῦ ἀκροῦ ἐνδιαφέροντος καὶ τῆς σοβαρότητος τῆς υποθέσεως.

Ἀνομολογείται δὲ ἀδιστακτικῶς παρὰ πάντων ἡ χρησιμότης τῶν τοιούτων ἰδρυμάτων, καὶ δὲν δύναται νὰ τεθῆ εἰς ἀμφισβόλιαν ἡ ὠφελεία ἢ παρέχουσι τὰ ταμειυτήρια.

Οὕτω τὸ πρὸ τετραετίας καὶ πλέον ἰδρυθὲν ὑπὸ τὴν ἰκωνυμίαν «Λευκωσία», ἠδυνήθη διὰ τῶν χιλίων μετοχῶν του, ὅσαι ὁπλαδὴ ἐξ ἀρχῆς ὠφίσθησαν, νὰ παράσχη σημαντικὰς ὑπηρεσίας εἰς τὸ ἔμποριον τῆς πρωτεύουσας, οὐχὶ εὐκαταφρονήτους ὠφελείας εἰς τοὺς μετόχους, νὰ συγκεντρώη δὲ ἤδη ἀξιολογώτατον κεφάλαιον, ὑπερβαῖον τὰς δώδεκα χιλιάδας λιρών, ὅπερ εἰς τὸ τέλος τῆς πενταετίας, μετὰ ἐν ὁπλαδὴ ἔτος, θὰ ὑπερβῆ τὰς δέκα καὶ ἐξ χιλιάδας στερλινῶν.

Δύνανται δὲ ἱκαριστέστερον νὰ ἐκτιμηθῶσιν αἱ ὑπηρεσίαι τοῦ ταμειυτηρίου τούτου πρὸς τὸν ἔμπορικὸν κόσμον, ἐὰν ληθῆ ὅτι ὅσιν καὶ τὸ ἐλαττωτικῶς κρῖσιμον τῶν οικονομικῶν περιστάσεων, ἃς διήλθεν ἡ νῆσος ἐν γένει ὡς ἐκ τῆς ἀφροῦρας τοῦ λήσαντος ἔτους. Τὴν κρίσιν ταύτην, χάρις εἰς τὸ ταμειυτήριον, διήλθεν τὸ ἔμπορικόν μας ἄνευ σχεδὸν καὶ τοῦ ἐλαχίστου κλονισμοῦ. Τώρα τι θὰ συνέβαινεν ἐὰν ἔλειπεν, ὁ ἔμπορικὸς κόσμος τῆς πρωτεύουσας δύναται νὰ ἐκτιμηθῆ καλλιπῶς παντὸς ἄλλου.

Μ' ὅλα ταῦτα μερικὰ παράπονα καὶ μικρὰς δυσπιστίας δὲν ἠδυνήθη νὰ μὴ γεννήσῃ καὶ τὸ ἔργον τοῦτο, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον ἐὰν ἐξετασθῆ ὅπως πρέπει δὲν εἶναι καθόλου παράξενον. Τὸ μόνον δὲ τὸ ὁποῖον ὀλοφύχως ὑψεῖται πᾶς τις εἶνε ἡ ἀρτία τῶν ἀφορμῶν τῶν παρα-

πόνων τούτων, αἵτινες ἄλλως τε δὲν δύνανται νὰ θεωρηθῶσιν ὡς δυσθεράπευτοι.

Οὐχὶ μικροτέρας ὑπηρεσίας ἀπειθεῖ χθὴ δτι προσήνεγκεν καὶ τὸ κατὰ τὸ αὐτὸ ἔτος μὲ τὸ πρῶτον ἰδρυθὲν δευτερον ἐν τῇ πρωτεύουσῃ ταμειυτήριον ὑπὸ τὴν ἰκωνυμίαν «Ἀγάπη» ὅπερ εἶχεν ἐκδώσει ὀλιγωτέρης μετοχάς. Καὶ τὸ ἴδρυμα τοῦτο ἐπέτυχε πλήρως εἰς τὸν σκοπὸν του, σημαντικῆς ὠφελείας γενόμενον πρᾶξενον οὐ μόνον εἰς τὸν ἔμπορικὸν κόσμον ἀλλὰ καὶ εἰς τοὺς μετόχους, κεκτημένον δὲ ἤδη κεφάλαιον ἀνερχόμενον εἰς τὰς 2,000 λίρας.

Πρὸς ταῦτα ἔρχεται ἤδη τὸ τρίτον καὶ νεώτατον ἐν Λευκωσίᾳ ταμειυτήριον, ἰδρυθὲν κατὰ τὰς ημέρας ταύτας ἐπὶ τῆς αὐτῆς ἐρῆς καὶ τὰ πρῶτα βᾶσιως, ὅπως ἐντυχῆ τὸ κατὰ δύναμιν τὴν ἀγορά μας καὶ μετὰ τῶν πρῶτων δύο ἀξήτη τὸ θάρρος καὶ τὰς ἐλπίδας εὐρωστότερας ἔμπορικῆς κινήσεως καὶ κατὰ συνέπειαν ἔκτατον μίλλοντος αἰσιωτάτου.

Οὐδαὶς ὑπάρχει βεβαίως ὅστις δύναται ν' ἀμφισβητήσῃ δτι οἱ τοιοῦτοι συνεταιρισμοὶ εἶναι τὸ εὖ οὐκ ἄνευ διὰ τὰ μέλλον οὐχὶ μόνον μίας πόλιως ἀλλὰ καὶ ὀλοκλήρου τῆς νῆσου, καὶ πάντες ἀνεξαιρέτως πρέπει νὰ ἀπειθῶνται τὴν δι' ὀλοκλήρου λόγον διάλυσιν καὶ ἐνός, ἃς ὑποθέτωμεν, ἐκ τῶν ἰδρυμάτων τούτων, πρέπει δὲ νὰ εὐχῶνται καὶ νὰ συντείνωσιν εἰς τὴν ἐνίσχυσιν καὶ τὸν κολλαπλασιασμὸν αὐτῶν.

Καὶ δὲν ἀποκλείεται ἡ εἰς τὸ μέλλον, τὸ πλησιέστερον ἢ ἀπώτερον, συνένωσις εἰς μίαν ἑσιολογωτάτην δύναμιν πάντων τῶν καὶ καθ' ἑαυτὰς ἀξιολόγων τούτων δυνάμεων, ὅποτε καὶ πολὺ μίλλον καὶ γενικωτάτη δύναται νὰ προέλθῃ ἢ ἐξ αὐτῶν ὠφελεία.

Διότι ὡς εἶνε βέβαιον, μετὰ βραχὺ χρονικὸν διάστημα καὶ ἐν περιπτώσει πιθανῆς συνεκώσεως, τὰ ἰδρύματα ταῦτα δύνανται νὰ ἐξελιχθῶσιν εἰς τραπεζικὸν κατάστημα μὲ εὐρύτερον πρόγραμμα, ὅπου ὁποῖου ἡ εὐεργετικὴ ἐπίδρασις ἐπ' ὀλοκλήρου τῆς νῆσου εἶνε προφανεστάτη.

Ἀλλὰ καὶ ἄλλου εἶδους ἔμπορικαὶ ἐπιχειρήσεις ἀποβλέπουσαι εἰς τὸ γενικὸν συμφέρον δύνανται τοιοῦτοτρόπως νὰ προκύψωσι.

Διότι τὸ συγκεντρωθῆσόμενον πρᾶξενον θὰ

εἶνε ἱκανὸν ὥστε ἐπ' αὐτοῦ βασιζόμενα ξένα κεφάλαια νὰ εἰσρεύσωσιν εἰς τὸν τόπον, ὅποτε καὶ θὰ εἶνε δυνατὸν νὰ γίνῃ σκέψις περὶ μιάς ἐπὶ παραδείγματι ἀτμοπλοίας, ἥτις πάντοτε ἐθεωρήθη ὡς δυναμένη ἀνυπολογίστους ὑπηρεσίας νὰ παράσχη εἰς τὴν νῆσον—τώρα μάλιστα καθ' ἡν ἐποχὴν, εἰρήσῃ ἐν παρόδῳ, δὲν θὰ στερούμεθα καὶ ἀσφαλτοῦς λιμένος—ἢ καὶ περὶ συστάσεως βιομηχανικῶν ἔργων ταπεινῶν τοιούτων, ὥστε ἐν αὐτοῖς νὰ κατεργάζωνται ἐκεῖναι αἱ πρῶται ὕλαι, ἃς ἀρθόντες παράγει ὁ τόπος, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον δύναται νὰ ἐμφυχώσῃ καὶ τὸσας ἄλλας δυνάμεις τῆς χώρας.

Ὅθεν ἐπαναλαμβάνομεν τὴν εὐχὴν ὅπως οἱ διοικοῦντες καὶ πάντες οἱ λοιποὶ ἀμέσως ἐνδιαφερόμενοι διὰ τὰ ταμειυτήρια λάβωσι τοιαῦτα μέτρα ὥστε καὶ αἱ τυχόν μεμφυμῖαι νὰ ἀρθῶσιν ἐκ τοῦ μέτρου καὶ ἐν γένει ἀπρόσκοπτος καὶ μακρὰ νὰ ἐξασφαλισθῆ ἡ λειτουργία αὐτῶν, χάριν τοῦ γενικοῦ καλοῦ.

ΒΡΕΤΑΝΝΙΚΗ ΑΓΓΑΡΕΙΑ

Δυστυχῶς δὲν εἶνε ἡ πρώτη φορά καθ' ἣν φέρομεν τὸν λόγον ἐπὶ τοῦ ἐξῆς ζητήματος:

Ὅταν ἡ δυσετηρία εἶχε πλέον καταλάβει τὴν νῆσον μας κατὰ τὸ παρελθόν ἔτος, καὶ οἱ κάτοικοι μετὰ δέους ἠτένιζον πρὸς τὴν Κυβέρνησιν καὶ τὸν ἀνώτατον Ἄρχοντα, ἵνα λάβωσι τίνα μέτρα θὰ ἐλαμβάνοντο πρὸς ἀντιμετώπισιν τῶν ἐπαπειλουμένων δεινῶν, δὲν εἶχε παραληφθῆ εὐκαιρία, ἐν ἣ ἡ Α. Β. ἐσοχότης εἶπε ἐπισήμως ἢ καὶ ἀνεπισήμως νὰ μὴ διεκλήρυνται—πλὴν τῶν ἄλλων γνωστῶν ὑποχρημένων μέτρων—θὰ ἐγένοντο καὶ δημόσια ἔργα, δτι δὲ θὰ διετίθετο διὰ ταῦτα πρᾶξενον ἀνώτερον ἢ κατὰ τὰ ἄλλα ἔτη, καὶ θὰ ἐλάμβανον οὕτω τὴν μορφήν ἀνακουφιστικῶν ἔργων.

Τοιοῦτοτρόπως πλείστοι ἐκ τῶν ἀπρωτάτων κατοίκων θὰ εὕρισκον πῶς νὰ ζήσωσιν, ἀλλὰ καὶ ὁ τόπος ἐν γένει θὰ ἀπέκτα ἐκ τούτου οὐκ ὀλίγα δημόσια ἔργα.

Τὴν φρίκην ὅμως τὸ ὀλιγωτέρον δύναται νὰ προκαλέσῃ ἡ τακτικὴ, ἣν ἐτήρησεν ἡ Κυβέρνησις ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου.

Ὅχι μόνον οὕτε κατὰ ἡμισίαν πένναν ἠύξησε κατὰ τὰς ἐπαγγελίας τῆς

Η ΕΒΔΟΜΑΣ

τὸ ὑπὲρ δημοσίων ἔργων διατιθέμενον συνήθως πλεόν, ἀλλὰ καὶ ἐκμεταλλευομένη βαρβάρως—καὶ εἶνε μετριωτάτη ἢ ἔκφρασις—τὴν πενίαν καὶ τὴν φοβερὰν ἀνάγκην ὑπὸ τὴν ὅποιαν εὐρίσκειτο ὁ πληθυσμὸς, ἠ' ἄττωσε μέχρι τριούτου βαθμοῦ τὰ ἡμερομίσθια τῶν ἔργων εἰς δημοσία ἔργα, ὡς ἴσως ταῦτα ν' ἀποδώσιν ὄχι πλέον ἀνακουφιστικά ἀλλὰ νὰ υπερβάλωσι κατὰ τὴν ἀκληροποίητα καὶ τὴν καταπίεσιν καὶ αὐτὴν τὴν περιώνυμον καταστάσαν τουρκικὴν ἀγγαραίαν.

Δὲν δύναται νὰ φαντασθῇ τις ἀληθῶς κείου εἶδους συναισθημάτα κατεχόντας ψυχὰς τῶν κυβερνώντων τὴν Κύπρον, καὶ ἂν ταῦτα δύνανται νὰ χαρακτηρισθῶσιν ὡς ἐμπνεόμενα καὶ ὑπὸ τοῦ στοιχειωδιστάτου ἰστω ἀνθρωπισμοῦ, κατὰ τὴν περίπτωσιν ταύτην, καθ' ἣν ὀλόκληροι χωρικοὶ οἰκογένειαι πεινώσασιν καὶ ρακένδυτοι, ὑπὲρ τὸ κράτος τοῦ σημερινοῦ ψύχους λαμβάνουσιν ὡς ἀμειδίην τῆς ἐργασίας των, ὡς ἡμερομίσθιον δουλείας εἰς στρώσιν δημοσίων ὁδῶν, δύο ἢ τὸ πολὺ τρία γρόσια τὴν ἡμέραν,—ἀντὶ τῶν τακτικῶν ἐπιτά ἢ δετῶ—εἰς τριαύτην δὲ ἐποχῆν, καθ' ἣν, ἀφήνομεν ὅλα τὰλλα, ἡ κατωτάτη ποιότης τοῦ ἄρτου τιμᾶται ἐν καὶ ἡμισυ γρόσιον τὴν ὀκτῶν.

Δὲν εἶναι βεβαίως τοῦ παρόντος νὰ περιγράψῃ τις τὴν ἀθλιότητα, τὸν πόνον καὶ τὰ μαύρα κυριολεκτικῶς ὄψα αἰῶν ἀτυχῶν τούτων ὑπάρχειων, τῶν δυστυχεστάτων οἰκογενειάρχων, οἵτινες ὑπὸ τῆς δυσετηρίας ἐρρίφθησαν εἰς τοὺς κάμπους καὶ ὑπὸ τῆς ἀνάγκης μετεβλήθησαν εἰς ἔργατας τῆς Κυβερνήσεως θραύοντας σκίρρα πρὸς στρώσιν ὁδῶν, μὴ δυναμένους δὲ νὰ κερδίσωσιν εὐτε αὐτὴν τῆς ἡμέρας τὸν ἄρτον.

Καθίσταται δὲ καὶ περιττὴ ἡ τριαύτη περιγραφή, καθόσον ἡ κατάστασις ἐγένετο ἀντιληπτὴ ἰδίως ὁμῶς ὑπὸ πλείστων εὐπολήπτων κατοίκων τῆς πρωτεύουστος οἵτινες ἔτυχε νὰ ἴδωσιν ἔργατας εἰς τὴν μεταξὺ Λάρνακος—Λευκωσίας δημοσίαν ὁδόν.

Ἦδη ἡ Κυβέρνησις μας, διὰ νὰ σώσῃ τουλάχιστον τὰ προσχρήματα καὶ τὰς ἀξιώσεις πεπολιτισμένης Κυβερνήσεως, ὀφείλει νὰ δειχθῇ, ἂν ὄχι ἄλλο, τόσον εὐκρινῆς ὁμῶς ὥστε νὰ κηρύξῃ ὅτι τοιαῦτα δημοσία ἔργα δὲν τὰ θεωρεῖ, ὅστε πρέπει νὰ νομιζῶνται ὡς ἀνακουφιστικά, ἀλλὰ ὡς καταθλιπτικά, ὡς βρετανικὴ ἀγγαραία.

ΣΟΦΑΙΓΝΩΜΑΙ

•• Εἰς τὸν κόσμον θὰ συναντήσῃτε δίκαια πνευματώδεις ἀνθρώπους πρὶν νὰ εὕρετε ἕνα λογικόν.

•• Νὰ ζῆ τις ν' ἀφήνῃ εὐ νὰ ζῶσι καὶ ἄλλους, τόσον τοὺς ἀνθρώπους ὅσον καὶ τὰς ἰδέας, οὓς εἰν ἀγαθὰ, τοῦτο εἶναι πίσσα ἢ φιλελευθερία.

•• Ἡ καρδία αἰσθάνεται: καλλίτερα δ,τι τῆς κρύπτουν ἀπὸ ὅ,τι τῆς ἐκκινύουν.

ΠΡΟΟΪΤΟΣ ΝΥΜΦΗ....

Ἄν ἐπιθέσασιν νὰ ὑψώσῃ πρὸς τὸν οὐρανὸν οἱ πρῶτοι τόνοι τῶν παρῶν διὰ τὴν ἀνάγκην βροχῶν καὶ ἰσηλθῶν οἱ ἄλλοι τοῦ προεθόντος Σαββάτου, εἴτινες κατέβησαν, ὅφ' ἐνός τὰ καρίστικα καὶ ὅφ' ἐπίρου τὴν εἴψαν τῶν εὐφρόνων παιδῶν τῆς νήσου.

Αἱ βροχαὶ αὐταὶ οὕτως ἔκμην ν' ἀνατελλῇ εἰς τὰ κρίστωπ' ὁ ἥλιος τῆς εὐφροσύνης, ἄφου δι' αὐτῶν θεωρεῖται ἔξασφαλισθεῖσα πλέον ἡ ἐσθλότης τῆς κρήνης, εἰκονικώτερον δὲ πιστοποιηθῆσαν ὡς ἀντιπροσωπεύουσαι κοσιν ἰδέας ἐνὸς ἐκτετατωμένου λιμένος!

Μέχρις ἰδῶ παύ ὡραία, εὐτε ἀνεμνε κανεῖς, ἔχων ὅφ' ὄφιν τὴν μετῶν σχετικῶς θεομακροσῶν τοῦ Σαββάτου, ὅτι τὴν Κυριακὴν τὸ πρῶτὸν δὲ ἰξύπια καὶ θὰ ἠτέλλε χιονισμένῃ: τὴν ὁσοεὶρῆ: τῆς νήσου καὶ αὐτὴν τῆς Κυριακῆς: μέχρι τῶν προκίμων.

Καὶ οὕτω τὴ φύσις: ὁμοιωτέρον καὶ ἐποικίον εἰσεβῶν ἀπὸ τῆς ἡμέρας ταύτης: καὶ δύναται νὰ τὸ μετῶν ἐκστῶς ὄχι μόνον ἐπὶ τῆς ὑδατοαγούρας: στήλης ἀλλ' καὶ ἐπὶ τῶν προεθόντων ἀκτύλων παύ, καὶ χειρῶν.

Κ ΤΟΥ ΑΘΗΝΑΙ-ΚΟΥ ΤΥΠΟΥ

Ἡ ἰταλικὴ ἀντιθέσις: Ἐπί τῶν ἐν κοσῶν ἰθρῶν τῶν ἀθλήτων τῆς 27 Δεκεμβρίου, γράσονται πρὸς τὴν ὀχονοσίαν τῶν ἐπικρατουμένων εἰς τὴν εὐε ἰελοφίς Ἑλληνίδα: μεγάλων ἡτοῦ Κρήτην καὶ Κύπρον. εἰς μὲν τὴν παύτων πολιτικῶν εἰς δὲ τὴν διουτέραν θεομακροσῶν, λέγει τὰ εἴδη: πρὸς ἡμῶν:

¶

ε... Χίριτι θία ἐν τούτοις εἰς τὴν Κύπρον πρῶτην. τὴν ὀλιγώτερον δεκαεσῶν τῆς ἰλευθερίας, τὰγαθῶ, μετὰ τὴν πλημμυρίδα, ἤρχισαν ἤδη νὰ ἐπέρχεται ἡ ἰμπωσις. Ἡ ὀξύτης τῶν παθῶν κατευναζέται ὀσπέρῃ: μελανότι τὴ περιμάχητην ζήτημα εἰν ἰλιθῶ, εἰσέτι, καὶ εἰ κάτοικοι τῆς ἀνανήψαντες κατεῖδον το βίραθρον, εἰς τὸ ὅποιο ἰφῆροντο.

ε Ὡς πρῶτον δ' ἀποτέλεσμα τος τοιαύτης εὐεργετικῆς ἰμπωτίδος, εὐάται νὰ χαρακτηρισθῇ ἡ τρυφῶντος σχεδόν ἔξοπος ἀγγλιστὶ γεγενημένων περὶ Κύπρου φυλλαδίων ἐκ μέρους τῶν κ. κ. Γ. Σακαλλῆ βουλευτοῦ, Ν. Λανίτου δικηγόρου καὶ Ν. Πισγάλη δικηγόρου ἐπίσης, ἐν Ἑλλάδι μορφωθέντος, τὰ ὅποια δένειμαν ἰδίως πρὸς τοὺς ἐν ταῖς Βουλαῖς ἀντιπροσώπους τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ, ὅπως λάβωσι σαφῆ γνῶσιν τῶν πραγμάτων τῆς νήσου καὶ τῶν ἐν αὐτῇ ἀποτελεσμάτων τῆς εἰσοσιπενταετοῦς Ἑλληνικῆς διοικήσεως, πᾶν ἄλλο βεδοίως ἢ ἀνταξίωσιν τῆς φημισμένης διὰ τὰ ἀγαθὰ τῆς ἀποικιακῆς διοικήσεως τῆς μεγάλης Βρετανίας.

¶

ε Ὡς ἀπὸ ἀκριβῶς αὐτῶς εἶνε ὁ σκοπὸς τῶν φυλλαδίων τῶν πολιτικῶν καὶ τῶν ἄλ

λων ἰνακτυγμῶν ἐνδῶν τῆς Κύπρου—ἡ κατάδειξις τῶν διαφῶν αἰτίων τῆς εἰλονομικῆς ἰδία εὐπραγίας τοῦ τόπου καὶ ἡ ἰπέδειξις τῶν μέσων τῆς θεομακροσῆς, εἰ περιπτώσει καθ' ἣν ἡ Ἑλληνικὴ Κυβερνήσις θὰ ἰπεθῶμαι νὰ κρατήσῃ εἰσέτι τὴν Κύπρον.

ε Ἐἰν ὁμῶς ἡ νήσος—αὐτὸ εὐ εἶνε τὸ ἰξόχως χαρακτηρηστικόν συμπέρασμα ἔλων τῶν γραφάντων περὶ Κύπρου Ἑλλήνων Κυπρίων—δὲν χρησιμοποιεῖται πλέον εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἀ: παραδῶση αὐτὴν πρὸς τὸ ἔθνος μετὰ τοῦ ἐκείνου οἱ Κύπριοι συνδέονται τῶσπ στενῶς μὲ τοὺς ὁσομοῦς τῆς καταγωγῆς, τῶν παραδῶσεων, τῆς γλώσσῃ: καὶ τῶν ἰθνηκῶν πύθων καὶ ἰλιθῶν.

¶

ε Οἱ ἀγνοοῦντες τὸ κρατοῦντα ἐν Μ. Βρετανίᾳ εἶνε πῶθῶν νὰ γελῶσιν μὲ τὸ περίεργον αὐτὸ εἶδος τοῦ διὰ φυλλαδίων καὶ ὑπομνημάτων πολέμου, τὸν ὅποιον οἱ Κύπριοι διεξέχουσιν κατὰ τῆς Ἑλληνικῆς διοικήσεως, ζητοῦντες τὴν βελτίωσιν αὐτῆς ἢ τὴν μετὰ τῆς Ἑλλάδος εὐνοσίαν. Οἱ καλλίτερον ὁμῶς γνωρίζοντες τὰ πράγματα εἶνε εἰς θέσιν ν' ἀντικληροῦν, ὅτι ὁ τοιοῦτος πόλεμος διὰ τ' ἀγγλικὰ ἔθνη καὶ ἰθνηκῶν εἶνε ὅ,τι καὶ εἰ Κρητικαὶ ἐνοσπλο: ἰξυγῆσαι κατὰ τῆς Τουρκικῆς κακοδιοικήσεως. Τοῦτο εἰ δὲ τὸν ἀπλοῦστατον λόγον, ὅτι μὲ τὴν Ἑλλάδα τὰ ἔργατα τὰ ἰπαναστατικά εἶν ἔχουν πῆρασις.

ΠΡΑΙΟΛΟΓΙΑ ΚΑΙ ΑΝΟΜΟΒΡΙΑ

Ἡ ὀλιγον συχνὴ κατὰ τοὺς ἰτελευταίους μῆνας ἀελοφῆς εἰ ἀνακαρῶν ἔργων τῆς ἐνθυμῆσαι μίαν ἄλλην ἐποχῆν, ἔρκατὸ ἀπομεμακρυσμένην ἔξῃ, πρὸ τριάντων ἐτῶν περὶπου, καθ' ἣν πληθὺς ἀρχαίων εὐρημάτων ἰφῆριτο εἰς τὰς πόλεις καθ' ἰκέστην ὑπὸ τῶν χωρικῶν, καὶ ἐπωλεῖτο ἀντὶ εὐτελῶν τιμῶν.

Τοιοουτρόπως οἱ χωρικοὶ ἀπέχων πάλιν ἐκ τῆς γῆς των, ἦτις τότε εὐκα τῆς παρασταμένης ἀνομοβρίας δὲν ἠδύνατο νὰ παράσῃ τὴν συνήθη τροφήν.

Τότε δὲ ἰδρσε καὶ ὁ μακαρίτης Τσεσνόλας.

ΠΙΘΙΚΑ ΜΑΡΤΥΡΙΑ

Τρίστοται τῶ ὄντι ἡ Κύπρος ὡς πρὸς τὸ ζήτημα τῆς ἐπισκέψεως τοῦ κ. Τσαμπερλαῖν, Ἐπουργοῦ τῶν Ἀποικίων.

Ἐπανειλημμένως ἔως τώρα ἦλθεν εἰς τὴν ἀκμὴν ν' ἀπολαύσῃ τοῦ ἀγαθοῦ τούτου, τὴν ἰσχάτην ὁμοετιγγμῆν ἀπομακρύνεται ἀπ' αὐτῆς καὶ τὴν ἀφήτει ὡς Τάνταλον ἢ Σίσυφον.

Τώρα πάλιν κυκλοφορεῖ μετ' ἐπί τῆς εἰσεως ἡ φήμη, μετὰξὺ μάλιστα Ἑλληνικῶν κύκλων, ὅτι ὁ κ. Ἐπουργὸς ἀναχωρεῖ ἐκ Ν. Ἀφρικής τὴν 1 Φεβρουαρίου, ἀφικνεῖται εἰς Ἀλεξάνδρειαν τὴν 15, φθάνει εἰς Κύπρον τὴν 17, ἀναχωρεῖ ἐντεύθεν τὴν 20, ἰλλιμνεύεται εἰς Μάλταν τὴν 25, μῆνει ἐκεῖ ὀκτὼ ἡμέρας, μεθ' ὅ διὰ Γιβλαλτάρ καταλήγει εἰς Ἑλλάδα ὅπου θὰ εὐρίσκειται τὴν 25 Μαρτίου.

Βλέπετε ὅ: ἡ φήμη εἶν ἰφῆριθη εὐτε τῶν λεπτομερῶν χρονολογιῶν τὴν φορὴν αὐτῆν, διὰ νὰ καταστήσῃ ἀναμφιδέλωτος τὸ μαρτύριόν μας... ὀρικωδέστερον.

ΤΟ ΕΘΝΙΚΟΝ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΝ

Ἐπὶ τῆς Σιωνίτιδος Ἐκκλησίας.

Ἐκ τῶν πρώτων εἰσφορῶν αἰτίας ἐν τῇ Ἐλευθέρᾳ Ἑλλάδι ἐγένοντο ὑπὲρ τοῦ Παναγίου Τάφου, ὑπῆρξαν καὶ αἰ διενεργηθεῖσαι μεταξὺ τῶν φοιτητῶν τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου.

Οἱ εὐγενεῖς τρόφιμοι τοῦ ἀνωτάτου ἐθνικοῦ ἐκπαιδευτηρίου, οἱ εἰς πᾶσας τὰς περιστάσεις καὶ τὰς ἀνάγκας τῆς πατρίδος εἰς τὴν πρώτην γραμμὴν εὐρισκομένην, δὲν ὑστέρησαν οὐδ' εἰς τὴν σοβαρὰν ταύτην περίστασιν.

Καθ' ἃς ἔχομεν ἔκτείν πληροφάνειας, ὁ τῆς Ἱστορίας καθηγητῆς κ. Σπυρίδων Λάμπρος, ὁ δόξον ἀγαπητὸς εἰς τὴν ἐνθουσιώδη φοιτητικὴν νεότητα λιγύς ῥήτωρ, ὠμίλησε περὶ τῶν εἰσφορῶν ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ, μετ' ὧν προχείρως συνελέγησαν μεταξὺ τῶν φοιτητῶν περὶ τὰς τριακοσίας δραχμαί.

Ἄλλ' ὅ,τι εἶναι τὰ μάλιστα ἀξιοσημείωτον ἐν τῇ περιστάσει ταύτῃ εἶναι τὸ ὅτι ἡ ἐκλεγείσα τριμελὴς φοιτητικὴ ἐπιτροπὴ πρὸς συλλογὴν τῶν πανεπιστημιακῶν ἐράνων ἀπαρτίζεται ὑπὸ τῶν τριῶν δεσποινίδων φοιτητρίων τῆς φιλολογίας, μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ ἡ συμπολίτις μας δεσποινὶς Καλλιόπη Πασχαλίδου.

Ὁ κ. Λάμπρος ἐπὶ τοῦ γεγονότος τούτου ὠμίλησας πρὸς τοὺς φοιτητάς, εἶπε τὰ ἑξῆς ἐξόχως ὠραία:

«Οὐδέποτε εἰδικτούμενη τὰ εἰσθῆνθῶ τῆν πρῆμικρῶν ἀμφιβολίαν, ὅτι ἡ ὑπὲρ τῶν ἐναγκῶν τοῦ Παναγίου Τάφου θερμῆ μετ' ἐκκλησίας ἐμελλε ν' ἀντιχῆσθαι εἰς τὰς ψυχὰς τῶν φοιτητῶν τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου. Εὐχαρίστως δ' ἔμαθον τὴν παρ' αὐτῶν εἰσπρέξιν εἰσφορῶν ὑπὲρ τῆς Σιωνίτιδος Ἐκκλησίας.»

«Ὅ,τι συλλεγῆς ἐκ τῶν φοιτητῶν καὶ εἰς αὐτῶν, ὅτι ἔχει ἰσχυροὺς σημασίαν, καὶ μικρὸν τι εἶναι ὑπὸ ἐκφύην ἰλικίην, ἀπεπρερχόμενον ἐκ τοῦ κέντρου ἐκείνου, εἰς ὃ τὸ Πανελλήνιον στέλλει τοὺς λογίζεσθαι αὐτοῦ εἰς πᾶσας γωνίας τῆς Ἑλληνικῆς γῆς.»

«Δὲ εἰς φετῆρας ἦτο εὐλογον νὰ εἰσθῆνθῶσι παλμοὺς ἰσθῶν συγκαταστάσεων, ἀπεσυνενοῦσαι τὰς ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ συγκεντρουμένας ἰδέας, μετὰ τῆς ἀγοθῆς εὐκαθείας τῆς γυναικείας κερδοῦς τῆς τῆς μυχαιτάτας ἵνας συνάουσι ἢ ἠρημευτικῆς ἰδέας. Δὲ τούτο εἶ ἢ ἀπὸ τοῦ Γολγοθᾶ κρυφῆ, ὁδύνης εἶσαν αὐτὰς προθύμως νὰ ἐνσταλάξωσι εἰς τοὺς ἐκεῖ κᾶτω κέρ, τοῦ Χριστοῦ καὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ ἅμα παλαιότερας, βάλσανον πρῆμικρῆς. Ὁ ὁδοὸς ὅστις εἰς τῶν χειρῶν αὐτῶν ὀρεχόμενος, ὅτι περὶ εἴθη εἰς τοὺς σταυροφόρους πατέρας τῆς Παλαιστίνης, ὅτι ἔχη τὸ ἔρωμα τῶν μύρων ἅτινα προσήλθον φερουσαι εἰ ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας τῷ Κυρίῳ εἰ κενούσαι γυναικίαις ὅπως ἀλείψωσι τὸν τίλο, νεκρὸν τοῦ θεοῦ θρώπου. Εἶθε νὰ ὑπάρῃ τὸ διάβημα αὐτῶν πρὸς τὸν ἄνω τῆς ἀνιστάσεως, ὡς τὸ ἔργον Μαρίας τῆς Μαγδαληνῆς καὶ τῆς ἄλλης Μαρίας καὶ τῆς Σιλωμῆς.»

Αἱ ἐνέργειαι εἰ γένοι ἐν τῷ Ἐλευθέ-

ρω. Βασιλείῳ ὑπὲρ ἀρωγῆς τῆς κινδυνεύουσας Μητρὸς Ἐκκλησίας θερμῶς διεξάγονται μεταξὺ πάντων τῶν κύκλων, μόνον δὲ ἡ νῆτός μας ἦς εἰ κάτοικοι εἰμεθα μὲν πρόθυμοι νὰ κατατριβώμεθα περὶ μικροφιλοτιμίας καὶ πάθη προσωπικά, ἀλλὰ καὶ προθυμώτατα νὰ ἐπιτελώμεν ὅ,τι ἡ φιλοπατρία μας ἐπιβάλλει, δὲν ἐκινήθη εἰς ἀτυχῶς ὑπὲρ τοῦ ἐθνικωτάτου τούτου ζητήματος.

ἙΛΛΗΝΙΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΑ ΚΑΙ ΓΕΩΡΓΙΑ

ΟΓΔΟΟΝ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ

Θὰ ἰδρῶθῃ ὀριστικῶς καὶ ὀγδοὸν ὑπουργεῖον διὰ τὴν Συγκοινωνίαν καὶ τὴν Γεωργίαν.

Ὁ Πρωθυπουργὸς κ. Δηλιγιάννης, ὁμιλῶν μετὰ φίλου τοῦ βουλευτοῦ, ἐβεβαίωσε τὴν ἐκτίμησιν περὶ συστάσεως τοῦ τοιοῦτου ὑπουργείου.

Ὁ κ. Πρωθυπουργὸς προσέθηεν, ὅτι κατήρτισεν ἤδη τὸ περὶ συστάσεως τοῦ ὀγδοοῦ ὑπουργείου Διάταγμα, ὅπερ θὰ ὑποβάλῃ εἰς τὴν Βουλὴν εἰς τῶν πρώτων.

ΑΥΣΤΡΙΑΚΟΣ ΣΤΟΛΟΣ Εἰς τὰ Τουρκικὰ Ἰνδία

Ἀπεφασίσθη ἑριστικῶς ὅπως πρὸς ὁ προστήρησιν τῶν ἀπαιτήσεων τῶν Δυνάμεων διὰ τὰς μεταρρυθμίσεις ἐν Μακεδονίᾳ γίνῃ ναυτικὴ ἐπίδειξις εἰς τὰ Τουρκικὰ παράλια ὑπὸ ἰσχυρᾶς μοίρας Αὐστριακοῦ στόλου.

Ἡ μοῖρα αὕτη θ' ἀποτελεῖται ἐκ τῶν θωρηκτῶν «Ἀψθούργος» «Λίενο» καὶ «Βουδαπέστη», ἐκ τῶν καταδρομικῶν «Ἐξέγκιτσαρ» καὶ «Μάγ-ετ» καὶ 9 τορπιλλικῶν.

Ἡ μοῖρα θὰ πλεύσῃ πρὸς τὴν Θεσσαλονικίην κατὰ τὸν προσεχῆ Μάρτιον προσεγγίζουσα ἐν τῷ μεταξύ εἰς τοὺς λιμένας Κερκύρας, Πατρῶν, Πειραιῶς καὶ Σύρου.

Τὴν 5ην Ἰανουαρίου ὀριστικῶς καταπλεῖ εἰς τὸν λιμένα Θεσσαλονίκης μεγάλη μοῖρα τοῦ Ἀγγλικοῦ στόλου.

Ὁ στόλος αὐτὸς ἀποτελεῖται ἀπὸ 15 μεγάλα θωρηκτὰ ἀνήκοντα εἰς τὸν στόλον τῆς Μεσογείου. Ἡ Ἀγγλικὴ αὕτη μοῖρα μετὰ δικάκοντες ἡμερῶν διαμονὴν εἰς τὸν ἐν-λογῷ λιμένα θέλει καταπλεύσει εἰς τὸν λιμένα Βόλου.

Ἡ ΠΟΛΕΜΙΚὴ ΑΠΟΖΗΜΙΩΣΙΣ

Ἀπὸ τοῦ ἀρξαμένου ἔτους 1903 ἀρχίζει, ὡς εἶνε γνωστὸν, ἡ πληρωμὴ χρεωλυτοῦ διὰ τὸ πᾶσιν ὅπως ἐδανείσθη τὸ Κράτος ἀμέσως μετὰ τὸν πόλεμον πρὸς πληρωμὴν τῆς πολεμικῆς ἀποζημιώσεως.

Ὁ κ. Δηλιγιάννης ἀνέγραψεν ἤδη εἰς

τὸν προϋπολογισμὸν τὸ πᾶσιν τῶν τριῶν ἑκατομμυρίων δραχμῶν, αἵτινες θὰ πληρωθῶσιν ὡς χρεωλύσιον ἐντὸς τοῦ ἔτους.

ΤΑΧΕΙΑ ΛΥΣΙΣ ΤΟΥ ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΟΥ ΖΗΤΗΜΑΤΟΣ

Κατ' εἰδήσεις ἐκ Βιέννης καὶ εἰς τοὺς ἐπισήμους κύκλους ἤρχισε νὰ γίνηται πιστευτὴ ἡ εἰδησις περὶ πλήρους συνεννοήσεως μεταξὺ Αὐτρίας καὶ Ρωσσίας διὰ τὴν ταχείαν λύσιν τοῦ Μακεδονικοῦ Ζητήματος.

Κατὰ τὴν ἐν Βιέννῃ διαμονὴν τοῦ Λάμσдорφ βεβαιῶται ὅτι ἐπῆλθε συμφωνία ὅπως ἀμφοτέραι αὐταὶ αἱ Δυνάμεις ἐξασκήσωσι τὴν ἐπιρροὴν αὐτῶν ἐπὶ τῆς Σερβίας καὶ τῆς Βουλγαρίας ἐναρμονιστάτω καὶ μὴ ριφθῶσιν εἰς κινήματα ἀπονενοημένα καὶ ἐξημμένα σχετικῶς πρὸς τὰ Μακεδονικὸν ζήτημα, καὶ τούτο ὑπὸ τῶν ὅρων ὅπως ἀμφοτέραι ἐπίσης διὰ πάντων τῶν δυνατῶν ἐρημικῶν μέτρων ἐπιτύχωσι τὴν αὐτονομίαν τῆς Μακεδονίας εἴτε ὑπὸ ἑνα διοικητῆν ἀπόσης εἴτε ὑπὸ δύο, ὧν ὁ ἕτερος διὰ τὴν περιοχὴν τοῦ Κοσσυφοπέδιου (Παλ Σερβίας)

ὑπὸ τὸ πνεῦμα τῆς συνεννοήσεως ταύτης ἐγένετο καὶ τὸ εἰς Βελιγράδιον καὶ Σέρβιαν ταξίδιον τοῦ Λάμσдорφ.

Ἡ ΚΑΘΡΟΝΟΜΙΑ ΖΑΠΠΑ

Ἡ ἀπόφασις τοῦ Ρουμανικοῦ Δικαστηρίου διὰ τὴν ὑπόθεσιν Ζάπκα ὑπῆρξεν ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος.

Κατ' ἀκριβεῖς πληροφορίας ἡ περιουσία, ἧς ἀνήκει πλεόν εἰς τὴν ἐπιτροπὴν τῶν Ὀλυμπίων ἀνέρχεται εἰς ἑξ ἑκατομμύρια περίπου καὶ οὐχὶ 15, ὡς ἀνακριδῶς ἀνεγράφη.

Ἐκ τοῦ πᾶσιν τούτου τὸ 1/3 ἀνήκει εἰς τὸν ἕτερον κληρονόμον κ. Χρήστον Ζάππαν, πρὸς τὸν ὁποῖον ἀνηγγέλθη ἡ ἀπόφασις τοῦ Ρουμανικοῦ Δικαστηρίου.

Ἡ ἐπιτροπὴ τῶν Ὀλυμπίων, κατόπιν τῆς αἰτίας λύσεως, ἦν ἐλαβεν ἡ ὑπόθεσις, ἔδωκεν ἐντολήν πρὸς τοὺς ἐν Ρουμανίᾳ ἀντιπροσώπους τῆς νὰ προβῶσιν εἰς τὴν ἐκπείρησιν τοῦ μεριδίου τοῦ ἀνήκοντος εἰς αὐτὴν, διότι ἡ κτηματικὴ περιουσία εὐδελῶς ἦθελεν ὠφελῆσαι αὐτὴν πρόκειται δὲ διὰ τῶν χρημάτων τούτων νὰ ἐκπληρώσῃ κατὰ γράμμα πάντας τοὺς ὄρους τοῦ ἀναγεγραμμένου ἐν τῇ διαθήκῃ τοῦ ἀειμνήστου Ε. Ζάπκα. Ἐπομένως θὰ προβῇ καὶ εἰς τὴν ἰδρυσιν Ἑλλ. σχολείων εἰς πάντα τὰ μέρη τοῦ ὑποδοῦλου Ἑλληνισμοῦ, καὶ ἔργα στήριων ἐνθα θὰ παρέχεται ἐργασία εἰς τὰ πτωχὰ κορίτσια.

ΤΑ ΔΙΚΑ ΜΑΣ

ΔΕΥΤΕΡΑ ΠΡΟΣ ΚΥΠΡΙΟΥΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΟΥ ΤΩΝ ΑΠΟΙΚΙΩΝ

Ο Υπουργός των Αποικιών απέστειλεν ισχυρώς διά της Αρχιεπισκοπής προς τε την ιεράν Σύνοδον και τους δύο Αρχιερείς την εξής, γνωστήν ήδη γενεμένην, επιστολήν επί του Αρχιεπισκοπικού ζητήματος :

Σεβασμιώτατε,

Ως προς την επιστολήν υμών την απευθυνθείσαν προς την Αύτου Έξουχότητα τον Μ. Αρμοστήν και φέρουσαν ημερομηνίαν 8 Δεκεμβρίου 1902, ενετάλην υπό της Αύτου Έξουχότητος να δηλώσω ότι η ρηθίσα υμών επιστολή υπεβλήθη τῷ έντιμοτάτῳ ὑπουργῷ των Αποικιών.

Εἰς ἀπάτησιν ὁ ὑπουργός ἐκφράζει τὴν ἐπιθυμίαν ὅπως ὁ Μ. Αρμοστής πληροφόρησεν ὑμᾶς ὅτι οἱ ὅροι τοῦ προγενεστέρου αὐτοῦ γράμματος, ὅπερ ἀνεκινώθη ὑμῖν ἐνδείκνυσαν τὴν ἐπιθυμίαν αὐτοῦ, ὅπως αἱ διὰ τὴν ἐκλογὴν Ἀρχιεπισκόπου ἐργασίαι ἀρχίσωσιν ἐκ νέου καὶ ὡς ἀπηλλαγμένοι ἐκ τῶν περιπλοκῶν προκυπτουσῶν ἐκ τῶν προγενεστέρων ἐρῶν καὶ ὅτι οἱ τῆ ὀρθόδοξῳ Ἐκκλησίᾳ ἀνήκοντες κάτοικοι Κύπρου δεῖν νὰ ὡσιν ἐντελῶς ἐλεύθεροι νὰ ἐκλέξωσι τὸν Ἀρχιεπίσκοπον αὐτῶν καθ' ὃν τρόπον εἶνε ἐπιθυμητοί.

Ὁ ὑπουργός ἐκφράζει τὴν ἐπιθυμίαν, ὅπως ἡ Ἀ. Ἐξουχότης προσέβη ὅτι ἐκλογὴ ἐφ' οἰασθῆποτε ἄλλης ἢ τῆς αὐθουμένης βάσεως ἐν δύνатаι νὰ ἀναγνωρισθῆ ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως

Ἐχω τὴν τιμὴν νὰ εἶμαι, Σεβασμιώτατε, ὑμῖν ἡμεῖς εὐπειθῆς θεράπων.

(ὕπογ.) **Ι. Κ. Γόαρ**
Προσφώνων Ἀρχιεπισκοπικῶν.

Τῷ Προεδρεύοντι καὶ τοῖς μέλεσι τῆς Ι. Συνόδου Κύπρου.

ΓΝΗΡ ΤΩΝ ΠΤΩΧΩΝ

Τὸ Δημαρχεῖον Λευκωσίας διέθεσεν ὑπὲρ τῶν πτωχῶν τῆς πόλεως μας περὶ τὰς δεκαπέντε λίρας.

Κατὰ τὰς σημειώσεις τῶν μουκτάρηων τῶν συνοικιῶν, οἱ πτωχοὶ, Ἕλληνες καὶ ὀθωμανοὶ, ἀνέρχονται εἰς ἑκατὸν ἐξήκοντα.

Αἱ πρὸς τὸ Δημαρχεῖον ἔμως αἰτήσεις ὑπερβαίνουσι κατὰ πολὺ τὸν ἀριθμὸν τοῦτον.

Διὰ τοῦ εἰρημένου ποσοῦ ἠγοράσθησαν ἄρται καὶ κάρβουνα ἐδόθησαν δὲ εἰς ἕκαστον πτωχὸν περὶ τὰς δύο δακάδας ἐξ ἑκατέρου εἶδους.

ΑΙ ΒΡΟΧΑΙ ΚΑΙ ΤΑ ΣΠΑΡΤΑ

Ἀπὸ τῆς 2ας μεταμεισημβριῆς ὡρας τοῦ παρελθόντος Σαββάτου ἤρχισεν νὰ πίπτῃ λεπτή βροχὴ ἧτις ἐνδύνα-

μουμένη ἔλαιν ἐξηκολούθησε μέχρι τῆς πρωίας τῆς Κυριακῆς.

Εἰς τὰ βούνα καθ' ὅλην τὴν ἐσπέραν τοῦ Σαββάτου ἐπιπτε πυκνὴ χιών καὶ τὴν πρωίαν τῆς Κυριακῆς ἀμφοτέραι αἱ ὄρσειραι τῆς Νήσου ἦσαν κεκαλυμμένοι ὑπὸ παχίως εἰσώματος χιονος.

Τὴν Κυριακὴν μ.μ. ἡ βροχὴ ἐξηκολούθησεν ὀλίγη μὲν ἐνταῦθα ἐπὶ δὲ ἐν Μεσαρίᾳ καὶ ἄλλα μέρη τῆς Νήσου.

Αἱ καταπίεσται βροχαὶ ἐκανοποίησαν τὰς ἀνάγκας τῆς Γεωργίας καὶ ἐξήλειψαν τὰ ἀναφανέντα παράπονα τῶν Γεωργῶν.

ΑΥΠΗΡΑΙ ΣΚΗΝΑΙ ΕΝΤΟΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

Εἰς τὸ πρῶτον Ἅγιον Δομέτιον συνέβησαν τὴν ἡμέραν τῶν Θεοφανείων λυπηραὶ σκηναὶ ἐντὸς τοῦ Ναοῦ.

Εἰς τὴν ἱεράν παρεκκλήσιον συνήθως κατὰ τὰς λειτουργίας νὰ μνημονεύτῃ τὴν ἱεράν Σύνοδον, τοῦτο δὲ ἡ πλειονότης τῶν κατοίκων κατέστησεν γνωστὸν δι' ἐπιστολῆς πρὸς τὴν ἐκκλησιαστικὴν ἀρχήν, ἧτις ἐγραψεν πρὸς τὴν ἐπιτροπὴν τῆς Ἐκκλησίας νὰ ἐμποδίσῃ τὸν ἱερέα τοῦ νὰ λειτουργῇ.

Κατὰ τὴν εἰρημένην ὁμοῦ ἑορτήν, ὁ ἱερεὺς λειτουργήσας παρέλειψε πάλιν νὰ μνημονεύτῃ τὴν ἱεράν Σύνοδον, τοῦθ' ὅπερ προκάλεσε ῥῆξιν ἐντὸς τοῦ ναοῦ, καθ' ἣν ἀντηλλάγησαν ἀρετὰ ζυλοκοπήματα καὶ ὕβρεις.

Ἡ ὑπόθεσις εὐρίσκεται ἤδη ἐνώπιον τῆς Δικαιοσύνης.

ΤΟ ΕΝ ΓΑΛΗΝΗ ΑΝΕΥΓΕΘΕΝ ΑΓΑΛΜΑΤΙΟΝ

Τὸ πρὸ τινῶν ἡμερῶν ἐν τῷ χωρίῳ Γαληνῇ ἀνευρέθη ἔργον τέχνης εἶναι ἀνάγλυφον ἐπὶ στήλης σχήματος ἑρθωγώλου ἐκ πώρου λίθου, ὕψους εἰς ποδῶν καὶ τινῶν ἐκτύλων.

Παριστὰ δὲ Σειρήνα, ἧτις τὸ πτηνὸν ὅπερ κατὰ τὴν μυθολογίαν εἶναι κατὰ τὸ ἄνω μὲν ἔμισυ σῶμα γυναικὸς κατὰ τὸ ἔτερον δὲ πτηνοῦ.

Ἡ ἐν λόγῳ παράστασις εἶναι ἀντωπὸς, τέχνης δὲ ἀρχαίας τῆς Ε' π. Χ. ἑκατονταετηρίδος. Τὰ ὀπισθεν εἶναι ἀκατέρηστος, οἱ ὀφθαλμοὶ ἐφθρηκταί, τὸ δὲ ὄλεον τοῦ προσώπου ἐκφράζει πένθος.

Τοιαῦται παραστάσις Σειρήνων ἦσαν συνειθέταται κατὰ τὴν ἀρχαιότητα, χρησιμοποιοῦμεναι ὡς ἐπιτύμβιοι στήλαι.

Τὸ ἀγαλμάτιον εὐρίσκεται ἐπὶ τοῦ παρόντος ἐν τῷ Διοικητηρίῳ Λευκωσίας.

ΝΕΑ ΕΠΙΤΑΣΙΣ ΤΗΣ ΕΠΙΔΗΜΙΑΣ

Νέα πάλιν ἐπιτάσις τῆς γολέρας, κατ' ἐδόσεις ἐκείθιν, ἐγένετο ἐν Αἰγύπτῳ κατὰ τὰς τελευταίας ἡμέρας μετὰ τὴν μεγάλην ὕφεσιν.

Ἡ Κυβέρνησις μας ἐνεκα τούτου ἠδύνησε τὰς καθάρσεις ἐπὶ τῶν ἐξ Αἰγύπτου προελούτων εἰς πέντε ἡμέρας, ἐνῶ κατὰ τὸ παρελθόν Σάββατον εἶχεν ἐλαττωτὴ ταύτας εἰς δύο μόνον ἡμέρας.

ΑΙ ΕΠΑΡΧΙΑΙ

Ἐκ Πάφου.

Ἐν Κτήματι, 7 Ἰανουαρίου.— Κατ' αὐτὰς ἀφίκοντο ἐνταῦθα ἐνεκα δίκης τινὸς τοῦ Ἐδῶφ διακεκριμένοι δικηγόροι τῆς πρωτεύουσῆς. Μετὰ τὴν ἀποπράττωσιν τῆς δίκης ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἐπαρχιακοῦ δικατηρίου Πάφου κ. Stuart προσεκάλεσε αὐτοὺς εἰς φιλικὸν γεῦμα. Κατὰ τὰ ἐκιδόρπια ὁ κ. Stuart ἠγυρε πρόπασιν ὑπὲρ τοῦ δικηγορικοῦ σώματος. Ἀπήνησεν ὁ κ. Πασχάλης Κωνσταντινίδης, πλῆξας τὸ ἐγκώμιον τῶν λειτουργῶν τῆς Θείας, καὶ τῶν ἐπιστημονικῶν κατηρησιμῶν προσώπων ἅτινα κατὰ τὸ κλειστόν ἀπετελοῦσι τὸ δικαστικὸν σῶμα. Ὁ κ. Κωνσταντινίδης πρὸς τούτοις ἔλαμε σύγκρισιν τοῦ τότου καλῶς διοργανωμένου δικαστικοῦ κλάδου πρὸς ἄλλους κλάδους τῆς διοικήσεως καὶ ἰδίᾳ πρὸς τὸν οικονομικόν.

Μετὰ τὸν κ. Κωνσταντινίδην ἔλαβε τὸν λόγον ὁ ἀντιπροσωπεύσας κατὰ τὴν δίκην τὸν ἀρχιλογοστὴν πρῶτον διοικητῆς Λευκωσίας κ. Collet, ὅστις ἐπέλεξε τὸ ἐγκώμιον τοῦ κ. Π. Κωνσταντινίδου, ἀπαρῆμῆσας τὰς τόσας πρὸς τὴν πατρίδα ὑπηρεσίας του. ἔσχε τὴν τύχην, εἶπε, νὰ παρακαθῆσθαι μετὰ τοῦ κ. Κωνσταντινίδου εἰς τὸ Νομοθετικὸν Συμβούλιον, καὶ δὲν δύναται παρὰ νὰ ὁμολογήσῃ ὅτι ὁ κ. Κωνσταντινίδης πάντοτε ἐργάσθη πρὸς βελτίωσιν τῶν Κυπριακῶν πραγμάτων, καὶ ἐργάσθη δὲ μετὰ ζήλου καὶ προθυμίας ἀξιοπαύου. Ὁ κ. Collet προσέβησεν ὅτι εὐδαίει ἐκ τῶν παρακαθημένων σήμερον εἰς τὸ Ν. Συμβούλιον δύναται νὰ φθάσῃ ὡς πρὸς τὴν σύνεσιν καὶ τὴν πρὸς τὴν πατρίδα ἀφοσίωσιν τῶν κ. Κωνσταντινίδην.

Ὁ πρόεδρος κ. Stuart εἰς δευτέραν πρόπασιν ὡμίλησε περὶ τῶν προκυπτῶν καλῶν ἐκ τῶν μεταξὺ δικαστῶν καὶ δικηγόρων ἀγαθῶν σχέσεων.

Εἰς τὸ γεῦμα τοῦτο παρευρίσθησαν καὶ οἱ κ. κ. Α. Ἀρτίμης, Μ. Σεβαστῆς καὶ Α. Κυριακίδης, ὅστις καὶ διηρμήνευσε τὰς προδόσεις. Ὑπὸ τοῦ κ. Προέδρου τῷ ἀνετίθη, εὐτως εἶπεν, νὰ προσῆθαι ὑπὲρ τῶν ἀθλείων καὶ φυτῶν (Flowers and plantations). Ὁ κ. Κυριακίδης ἠρνήθη κηρύξας ἑαυτὸν ἀναρμόδιον, νύχαρίτησε δὲ τὸν κ. Πρόεδρον τοῦ δικατηρίου διὰ τὴν φιλοξενίαν ἣν τοῖς παρέσχε.

ΜΙΚΡΑ ΝΕΑ

—Τὴν αὖθρον Κυριακὴν τελοῦνται ἐν Κυρηνείᾳ εὐφρασιν οἱ γάμοι τοῦ ἀρίστου νέου καὶ φίλου κ. Νικολάου Β. Καρτζὶ μετὰ τῆς εὐηγμένης ἐσπασούνης Δωροθέας Γ. Δημητριάδου, τῆς γνωστῆς πατριαρχικῆς οἰκογενείας τῆς Κυρηνείας. Θεμετὰ συγχαρητήρια καὶ εὐχάς.

χην του κλεισίματος των Στι.ων. Ε- αν θέλη να λέγη ότι τα Δαρδανέ- λια δεν την ενδιαφέρουσι πλέον, όμοια, πορείαν δύναμεθα εύκολως να μιμηθώμεν και δη εις περιπτώσεις καθ' ας η Σύμβασις θίγεται εϊσιωδώς.

Ούδεις διατείνεται ότι αι Διεθνεις Συμβάσεις γίνοντο ίνα ισχύωσιν αιωνίως. Η ισχύς των εξασθενούται καθ' όσον αι πολιτικά περιτάσεις αττινες επέβαλον ταύτας παρέρχονται. Προσέ- τι δεν δύνανται να κατηργηθώσι άνευ της γενικής συγκαταθέσεως των Δυ- νάμεων, αττινες έφεραν αυτά, εις την ζωήν.

Δι. επιτρέπεται εις μίαν άπλώς Δύ- ναμιν να τας εκπηδενίξη κατ' έρι- σκίαν, χωρίς να επισύρη έφ' έαυτης το μίτος όπρι ακολουθεί την διάρρη- ξιν της πίστειως. Κατά την παροδσαν περίστασιν άλλαι Δυνάμεις εκτός η μών είναι πιθανώς σφόδρα προσεκτικαι πρὸς τὸ άσυνείδητον Ρωσικόν διάδη- μα. Η Αυστροουγγαρία και η Ιταλία έχουσι μεγάλα συμφέροντα εις τὰ Δαρ- δανέλλια, ει και η Γερμανία ισχυρίζε- ται ότι δεν έχει. Και εάν αυτά δεν συνέπραττον μεθ' ημών τδυνάμεθα να ενεργήσωμεν μόνοι.»

Ανά την Οίκουμένην

—Ο Πίπας εξέθεσαν εις τὸ Βατικανόν τὰ μέλλον πολύτιμα όωρα, τὰ όπρια έλα- βεν επί τη εύκαιρία του πεντηκονταετη- ρίου, άνεσχόμενα εις τὸν αριθμόν 32,000.

Η έξία πάντων τῶν έώρων τῶν ληφθέν- των κατά τὸ τριετικόν έμβλημα ύπε- λογιόθη ότι ύπερβαίνει τὸ ημισυ εκατομ- μύριον στεργλινών.

—Ο βασιλεύς Έδουάρδος έφίτος θ' έ- νοίξη τὸ Κονσταντινούπολιον προσωπικῶς, και πρὸς τοίτο έτοιμάζονται από τώρι οι διά- φοροι άρμόδιοι και λέρδοι.

Μετὰ ταύτα κατά τὰς άρχάς Μαρτίου αι ΔΔ. Μεγαλειότητες θά επισκερθώσι τὰς Κάννας, τὴν Νίκαιαν και άλλα ση- μεία της έώρους άκτης.

Θεωρείται ως πιθανόν ότι η Α. Μεγα- λείτης θά έπισκερθῆ, είτε και τὴν ίνα- χώρησιν είτε κατά τὴν επιστροφὴν, τὸν βασιλεία της Πορτογαλλίας εις Α.σβώνα.

—Μεγάλα δυστυχήματα προξένησαν έν Αυστρία εϊ έφθινο: βροχαί.

Εις τὴ Υβί, πρὸς τὸν Δούναβιν, τὸ χαμηλότερον μέρος της πόλεως έκκλύθη υπό υδάτων. Οι ταχυδρομικαί υπάλληλοι διαίμευσαν τὰ ταχυδρομεία με κίνδυνον της ζωής των έντός μικρῶν λίμνων, πῖσιν δὲ έπικοινωνήσιν με τὰς άλλας επαρχίας δι- εκόπη.

Εις τὸ Λύτζ πολλοί νερίμυλοι παρεσύρ- θησαν και τρια άποτα έπινίγησαν. Οι ποτα- μοί Βλακώ και Μιλτς ύπερξείχειλησαν, πολλά δὲ χωρία κατακλύσθησαν, και με- γάλαι καταστρεφάι έγένοντο εις έϊσο- κτησίαις.

Οι ποταμοί παρουσιάζουσιν άλλόκοτον θέαμα, κατερχόμενοι πλήρεις μεγάλων όγ- γων πάγων και τεμαχίων ζυλινών γεφυρῶν, φρακτῶν, κηπου τῶν άντικειμένων, κλπ.

Διάφοροι πρὸς τούτοις σιδηροδρομικαί έκ- τροχιάσεις γίνοντο ένεκα τῶν ύπερβολικῶν ύπερῶν, πλείστα δὲ πρόσωπα έπληγώθησαν και έφονεύθησαν.

—Ένα παιδί εις Βερολίνον ηλικίας δύοεκα έτων άπέθινεν εις έκκοσμηκῆς όηλη- τηρίσεως.

—Εις έκαστον σάββον του Ρωσικου στόλου έτοιμασθη μία συσκευή του άνευ σύρματος τηλεγράφου.

—Τὸ Λονδίνον άπήλαυτε λιμπρού ήλι- ου τὴν 7 του μηνός επί τοις ώραις και 42 λεπτά. Η περιπτώσις θεωρείται έν τῶν σπανίων. Ούδεμία άλλη πόλις της Άγγ- λίας κατά τὸ Μετεωρολογικόν δελτίον ά- πήλαυσε τούτης λιχιάδας κατά τὴν αὐτὴν ήμέραν.

—Στίφη λύκων περιφέρονται εις τὰς έ- παρχιακὰς περιφέρειαις της Ρουμανίας, προσ- βάλλοντα και κατατρώγοντα πάν, όπρι η- θελεν συναντήσαι. Εισβάλλουσι δὲ εις τὰ χωρία έν πλήρει μεσημβρία.

—Κατά τὴν ένώπιον του Δουκός και της Δουκίσσης του Κεννὸτ πορέλασιν τῶν ένδῶν ήγεμίων μετὰ τῶν ακολουθῶν των ήτοις έγινετο έν Δελχί τὴν 7ην του μηνός επί ταις έστραις της στέψης, μικροσεισικῆς τις νῆος εκ της πόλεως Νάβα ήκολούθει- τε υπό ένός γίγαντος ύψους 7 ποδ. και 10.δαντ.

—Δ.ακόσια χιλιάδες κόμμις ήκολούθη- σαν τὴν κηδείαν του Σαγαστο, πρῶτον πρωθυπουργου της Ισπανίας. Η δὴη κοί- πη ήτο μήκους ένός μιλίου.

—Κατά πληροφρία: Γαλλική: έφημε- ρίδος, τὸ έρωτευμένον ζεύγος ο κ. Ζερών και η πριγκίπισσα δ.έδοχος της Σιζωνίας είναι χωρισμένοι επί του πρῶτου κατα τὰς συμβουλάς του δικηγόρου των.

—Ο κ. Ζερών έιμνήσε: τώρι εις τ. ξενοδοχείον έν Λωζάνη. Μετὸ τὸ διαζύγι- ον, ίαν έ: ταυχή, της πριγκίπισσης από του άνδρου της, τὸ ζεύγος θά έγκαταστα- θῆ εις τὴν νότιον Εύρώπην.

ΠΑΙΔΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

Ο συλλογος πρὸς εϊκόσει, ώριλίμων βιβλίων, παρακτῆ τῶν μηλιαίων ήμεροσενυ μέτω του, ήρχισε τὴν έκδοσιν και άλλης σειράς βιβλίων προσωρμένων ειδικῶς εϊα παιδία. Τα βιβλία ταύτα τυπώνονται με πολλήν φιλοσολίαν και περιέχουν εϊκόνας εϊνε δὲ πολύ πλείον όγκώδη από τὰ συνή- θη έμμοσσηματα του Συλλόγου. Έξεδοθη- σάν κατ' αύτῆς τὰ πρώτα δύο: Τὸ Πα- ραμύθια του Άνδερσον κατά μεταφρσιν Δ. Βικέλα και Ο Γύρος της Οίχίας κατά διασκευήν από τὸ Γερμανικόν υπό Α. Π. Κουρτζου. Πωλούν- ται: χρυζόδατα όρ. ο και χαρτόδατα όρ. ο εις τὸ Κιτάστημα του Συλλόγου και εις τὰ βιβλιοπωλεία. Είνε εϊξίρετα όωρα εϊα τὸ Νέον Άντος.

Είς τὸ κατάστημα Κ. Γ. ΡΩΣΣΟΥ

Έφθασαν πρὸ άλλων ήμερῶν ΣΟ- ΚΟΛΑΤΑΙ εις πλάκα και διάφορα άλ- λα σχήματα, και ΚΑΚΑΟΝ.

Η ποιότης είναι πρώτης τάξεως, αι δὲ τιμαί έφθηνόσταται.

ΓΑΛΑ ΑΓΝΟΝ

Εύρίσκετε. ότοι θέλετε, εις τὸ πλη- σίον της πόλεως έξοχικόν βΚαφενείον Χατζητάβδα.

ΑΠΟ ΤΑ ΠΕΡΙΕΡΓΑ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

Τρομερόν όνομα.

Ο βασιλεύς της Ελλάδος, γράφει η Ούιστμίνστερ Μπάτζετ, έχει ένα ύπα- σπιστήν όστις χείρι του όνόματος Παπα- διομαντιόπουλος. Συνήθως ό έκποτικὸς συν- ταγματάρχης συνώδευε τὸν Έλληνα Με- γαλειότατο, κατά τὰ εις τὸ έξωτερικόν θερινὰ ταξείδια, αλλά τὸ όνομά του εϊρέ- θη ότι άφήνει κατόπιν τῶν Βασιλικῶν ίχνῶν σειράν εξηθρωμένων σιαγόνων-έκτός τούτου, ήναγκάζετο να τὸ πληρώη ως δύο λέξεις εις τὰ τηλεγραφήματα και ήρωτηρι- ζέτο υπό τῶν τηλεγραφετῶν καίτοι τὸν άναγνώριζον πάντες-όταν τώρι μένει εις τὴν πατρίδα, και κύριος τις όνομαζόμενος Θῶν τὸν άντικαθιστῆ εις τὴν όπηρεσίαν του Βασιλέως της Ελλάδος κατά τὰς έτησί- ους επισκέψεις του εις Αγγ-λε-Μπαίν και Παρισίους. Και ό Ρώσος άκόμη στρατη- γός του Σούβου—είνας τρομερός άνθρωπος με ένα τρομερόν όνομα—θα έδλεπεν μα- ταιούμενα τὰ πυρά του ένώπιον του Πακζοδιαμαντοπούλου!

Η εϊσπνοή του καπνοῦ

Είνε πολύ συνήθης η έξία της εϊσπνοῆς του καπνοῦ, εις ός άγγλοι συγγραφείς δι- δε: πολύ μελαγχολικὴν εϊκόνα τῶν άποτε- λεσμάτων της.

Η εϊσπνοή, ως οι άναγνώσταί γνωρίζουσι, συνίσταται άπλῶς εις τὸ να τραβῆ τις ποσόν καπνοῦ από τὸ σιγάρο εις τὸ στόμα και κατό- πιν να πείρη βαθειαν άναπνοήν,κατά τὴν ό- πρίαν ό καπνὸς φέρεται από τὸ στόμα κάτω εις τὸς πνεύμονας.

Κατά τὴν πορείαν των εϊ καπνοῦ έρχου- ται εις στενήν συνάφειαν με τὸ νευρικόν σύστημα, και τὸ άποτέλεσμα είναι μία στιγμιαία άνακόνησις εις τὸν εγκέφαλον, όστις λαμβάνει τὴν μορφήν άκραιας ήμι- παραλύσεως—όταν ό καπνιστῆς είναι άσυ- νεϊθηστος.

Ο παλιός καπνιστῆς δὲν προσβάλλε- ται βαθειῶς τόσον εύκολα, διότι τὰ νεύρα και αι αϊσθήσεις του ήμβλύνθησιν υπό της έξως: άλλ' έπωσθήποτε πάντοτε προσβά- λεται.

Τὸ μυστικόν μακρῆς ζωῆς.

Είναί βεβαίως άρκετὰ ενδιαφέρουσα μία γνώμη πρὸ της μακροβιότητος ότα προσέ- χεται από ένα Άρχιεπίσκοπον Κανταβρι- γίας, τὸν πρὸ τῶν άποθανόντα.

Είναί γνωστὸν ότι ήτο έργατικώτατος και δραστηριώτατος άνθρωπος ό μακαρίτης, έργαζόμενος ύπερβολικῶς μέχρις έσχά- των.

Διὰ τὴν μακροβιότητα έγραφέ ποτε:

«Δέν εύρίσκω τὸ φορτίον της ζωῆς βα- ρύ. Δέν έτήρησα κανένα εϊδικόν κανόνα εις τὴν τροφήν κτλ. εκτός του να μη τρώγω ή να πίνω ό,τι εύρισκα ότι με ένο- χλει. Είχα κάποιαν άμφιβολίαν ότι γε- νική άποχή από τὰ μεθυστικά ποτῆ συντε- λαί εις μακροβιότητα.

«Δέν γνωρίζω τίποτε ύπὲρ ή κατά της χρήσεως του καπνοῦ, εκτός του ότι είναι μία ενόχλησις εις εκείνους οι όποιοι δὲν καπνίζουν. Δέν δύναμαι να εϊπω τί ίδίως συνέτειναν εις τὸ να ζήσω σχεδόν έβδομή- κοντα έπτά έτη.»

Η τελευταία γνώμη δὲν άπαντῆ πολύ συχνά εις τὰς εϊζομολογήσεις τῶν όσων έ- φθισαν εις προχωρημένην ήλικίαν.

ΜΙΑ ΙΣΤΟΡΙΑ ΣΤΟΙΧΕΙΩΝ

Τα μέρη αὐτοῦ τὰ ὀλιγώτερον στερεὰ ἤρχισαν νὰ ἐκλεπίωνται εἰς συμμετρικὰ τμήματα ἀλλόκοτα καὶ χαινοντα, τῶν ὑποίων τὴν ἀνάθειν περιέργως, θρασύτερος ἐμοῦ, ἐάν θ' ἀπεκείρατο ἀτιμωρηταί.

Ἐπίλασα ἀποτόμως τοὺς συντρόφους μου πρὸς τὸν τοίχον ἀριστερῶ, τοῦ ὁποίου ἡ διάβασις ἐφαίνετο ὀλιγώτερον παρὰ τοὺς ὀλιγώτερος πρὸς τὸ μέρος τοῦτο ἦτο κεκαλυμμένον ὑπὸ εἰκόνων.

— Ὡς εἶνε ἀληθὴς ὁ Θεὸς, ἐδῶ ὑπάρχουσιν εἰκόνες, εἶπεν ὁ Βουτραί, καὶ ὁ οἰόφλυξ, τὸν ἵπποιον ἐκλασεν ὁ ἄνοστος αὐτὸς Ἀριέρος, ἦλθεν ἕως ἐδῶ.

— Αἶ, ὄχι, εἶπεν ὁ Σεργύ, ἀπεκοιμήθη ὑπὸ τὸν πρῶτον τῆς ἐκκλησίας τοῦ Ματάρου, ζαλισθεὶς ὑπὸ τοῦ εἴνου.

— Δὲν ἐζήτησα τὴν γνώμην σου, ἐπανέλαβεν ὁ Βουτραί, διευθύνων τὰ διοπτρά του ἐπὶ τὰς ἐξηθρομένους καὶ κεκοιμημένας εἰκόνες, αἵτινες ἐκάλυπτον τὸν τοίχον κατὰ στείχους ἀνίσους, ὡς πληθὺς γωνίων ἰσοστροφῶν, μὴ μεμαλυσμένων τὴν μίαν τῆς ἄλλης πλέυν ἢ ἐλαττεν τῆς καθέτου.

— Εἶνε πραγματικὴ πίναξ καὶ εἰκόνες, ἐάν εἴεν ἀπατώμαι, ἀπασα ἡ οἰκογένεια τῶν Σιέρρας ὑπάρχει ἐδῶ εἰς αὐτὸ τὸ ἀνθρωποκεντρικόν.

Ταῦτα ἔχνη καλλιτεχνίας αἰώνως μεμακρωσμένων ἤδυναντο νὰ ἐκλύσωσι τὴν προσοχὴν μας εἰς ἄλλην περίστασιν· ἀλλ' ἤδη ἐσπεύδομεν ν' ἀσφαλίσωμε εἰς τὴν μικρὰν συνοδίαν μας ἄσουλον ἀκίδουνον καὶ ἀνετον, καὶ δὲν ἤδυνάμεθα ν' ἐσχαληθῶμεν ἐπὶ πολὺ εἰς τὴν ἱρευναν τῶν τετριμμένων αὐτῶν ὀθωνῶν, αἵτινες ἤρπαιζοντο σχεδὸν ὑπὸ τὸ ὑγρὸν καὶ μαῦρον ἐπίχρισμα τῶν ἐτῶν.

Ἐίχεμα φθάσει πλέον εἰς τὰς τελευταίας εἰκόνες, ὅταν ὁ Σεργύ πλησιάζων τὴν λαμπάδα του μετὰ συζητήσεως καὶ δραττόμενος ζωηρῶς τῆς χειρὸς μου:

— Παρατήρησον, παρατήρησον, ἐκράυγασε, τὸν ἱππότην τοῦτον με το σκοτεινὸν βλέμμα, τὸ μέτωπόν του σκιαζέται ὑπὸ λόφον ἐρυθρῶν πτερῶν, καὶ πρέπει νὰ εἶνε ὁ Γισμόνδος· αὐτὸς ἰδὲ πῶς ὁ ζωγράφος ἔχει θαυμασίως ἀποτυπώσει εἰς τὴν εἰκόνα ταύτην τὰς καταγρήσεις τῶν ἠδονῶν καὶ τὰς μερίμνας τῶν ἐλαττωμάτων· εἶνε πρᾶγμα προξενούν ὀλίγων!

— Ἡ ἀκόλουθος εἰκὼν θὰ πᾶς ἀποζημιώσῃ ἀπὸ τῆς μειδιῶν· εἶνε εἰκὼν γυναικὸς καὶ ἂν διατηρεῖτο καλλίτερον ἢ ἦτο πλησιέστερα εἰς τοὺς ὀφθαλμούς μας, θὰ ἐξίστασθα εἰς τὴν θεῖαν τῆς Ἰνίς τῆς Σιέρρας, διότι δύναται τις ἐπίσης νὰ εἰκάσῃ ὅτι εἶνε ἐκείνη. Ἐντούτοις καὶ ὅ,τι ἐκκρίνει τις, προξενεὶ ζωηρὰν ἐντύπωσιν. Ὅποια κομψότης εἰς τὸ ἐπίμηκες ἀνάστημα τῆς! Ὅποια θαυμάσια χάρις εἰς τὴν στάσιν τῆς! Πῶς οἱ βραχίονες καὶ αἱ χεῖρες τῆς τόσον ἐξαισιῶς γραφικῶς ὑποσχοῦνται καλλοῖν ἐν τῷ συνολῷ, ὅπερ μᾶς διαφεύγει. Αὕτη βεβαίως θὰ εἶνε ἡ Ἰνίς.

— Καὶ βεβαίως θὰ εἶνε, ἐπανέλαβεν ὁ Σεργύ ἐκλύων με πρὸς ἑαυτὸν, διότι ἀπὸ τὸ μέρος τοῦτο συναντῶ τὰ βλέμματά τῆς. Κῦτταξέ! οὐδέποτε ἔφρασις περιπαθεστέρα εἴεν ὠμίλησεν εἰς τὴν ψυχὴν, καὶ οὐδέποτε γραφίς εἴεν ἀπέδωκεν ἐντελέστερα τὴν ζωὴν καὶ ἂν ἀκολουθήσῃ τις τὰς γραμμὰς ταύτας μέχρι τοῦ χαριεντος κύκλου, ἵνα θὰ ἡ παρὰ ἀναγράφεται

χαραστέρα, κίριξ τοῦ θεοῦ αὐτοῦ ἐστῆματός. ἐάν ἠννόεω ὡς ἐγὼ τὴν κίνησιν τῶν χειρῶν τῆς, ὀλίγον ἀγερώχων, ἀλλ' ὅπερ αἰσθάνεται τις πνέουσαν τὴν μίθην τοῦ ἔρωτος...

— Ὡς εἶνε ἀληθὴς ὁ Θεὸς, ἐδῶ ὑπάρχουσιν εἰκόνες, εἶπεν ὁ Βουτραί, καὶ ὁ οἰόφλυξ, τὸν ἵπποιον ἐκλασεν ὁ ἄνοστος αὐτὸς Ἀριέρος, ἦλθεν ἕως ἐδῶ.

— Αἶ, ὄχι, εἶπεν ὁ Σεργύ, ἀπεκοιμήθη ὑπὸ τὸν πρῶτον τῆς ἐκκλησίας τοῦ Ματάρου, ζαλισθεὶς ὑπὸ τοῦ εἴνου.

— Δὲν ἐζήτησα τὴν γνώμην σου, ἐπανέλαβεν ὁ Βουτραί, διευθύνων τὰ διοπτρά του ἐπὶ τὰς ἐξηθρομένους καὶ κεκοιμημένας εἰκόνες, αἵτινες ἐκάλυπτον τὸν τοίχον κατὰ στείχους ἀνίσους, ὡς πληθὺς γωνίων ἰσοστροφῶν, μὴ μεμαλυσμένων τὴν μίαν τῆς ἄλλης πλέυν ἢ ἐλαττεν τῆς καθέτου.

— Εἶνε πραγματικὴ πίναξ καὶ εἰκόνες, ἐάν εἴεν ἀπατώμαι, ἀπασα ἡ οἰκογένεια τῶν Σιέρρας ὑπάρχει ἐδῶ εἰς αὐτὸ τὸ ἀνθρωποκεντρικόν.

Ταῦτα ἔχνη καλλιτεχνίας αἰώνως μεμακρωσμένων ἤδυναντο νὰ ἐκλύσωσι τὴν προσοχὴν μας εἰς ἄλλην περίστασιν· ἀλλ' ἤδη ἐσπεύδομεν ν' ἀσφαλίσωμε εἰς τὴν μικρὰν συνοδίαν μας ἄσουλον ἀκίδουνον καὶ ἀνετον, καὶ δὲν ἤδυνάμεθα ν' ἐσχαληθῶμεν ἐπὶ πολὺ εἰς τὴν ἱρευναν τῶν τετριμμένων αὐτῶν ὀθωνῶν, αἵτινες ἤρπαιζοντο σχεδὸν ὑπὸ τὸ ὑγρὸν καὶ μαῦρον ἐπίχρισμα τῶν ἐτῶν.

Ἐίχεμα φθάσει πλέον εἰς τὰς τελευταίας εἰκόνες, ὅταν ὁ Σεργύ πλησιάζων τὴν λαμπάδα του μετὰ συζητήσεως καὶ δραττόμενος ζωηρῶς τῆς χειρὸς μου:

— Παρατήρησον, παρατήρησον, ἐκράυγασε, τὸν ἱππότην τοῦτον με το σκοτεινὸν βλέμμα, τὸ μέτωπόν του σκιαζέται ὑπὸ λόφον ἐρυθρῶν πτερῶν, καὶ πρέπει νὰ εἶνε ὁ Γισμόνδος· αὐτὸς ἰδὲ πῶς ὁ ζωγράφος ἔχει θαυμασίως ἀποτυπώσει εἰς τὴν εἰκόνα ταύτην τὰς καταγρήσεις τῶν ἠδονῶν καὶ τὰς μερίμνας τῶν ἐλαττωμάτων· εἶνε πρᾶγμα προξενούν ὀλίγων!

— Ἡ ἀκόλουθος εἰκὼν θὰ πᾶς ἀποζημιώσῃ ἀπὸ τῆς μειδιῶν· εἶνε εἰκὼν γυναικὸς καὶ ἂν διατηρεῖτο καλλίτερον ἢ ἦτο πλησιέστερα εἰς τοὺς ὀφθαλμούς μας, θὰ ἐξίστασθα εἰς τὴν θεῖαν τῆς Ἰνίς τῆς Σιέρρας, διότι δύναται τις ἐπίσης νὰ εἰκάσῃ ὅτι εἶνε ἐκείνη. Ἐντούτοις καὶ ὅ,τι ἐκκρίνει τις, προξενεὶ ζωηρὰν ἐντύπωσιν. Ὅποια κομψότης εἰς τὸ ἐπίμηκες ἀνάστημα τῆς! Ὅποια θαυμάσια χάρις εἰς τὴν στάσιν τῆς! Πῶς οἱ βραχίονες καὶ αἱ χεῖρες τῆς τόσον ἐξαισιῶς γραφικῶς ὑποσχοῦνται καλλοῖν ἐν τῷ συνολῷ, ὅπερ μᾶς διαφεύγει. Αὕτη βεβαίως θὰ εἶνε ἡ Ἰνίς.

— Καὶ βεβαίως θὰ εἶνε, ἐπανέλαβεν ὁ Σεργύ ἐκλύων με πρὸς ἑαυτὸν, διότι ἀπὸ τὸ μέρος τοῦτο συναντῶ τὰ βλέμματά τῆς. Κῦτταξέ! οὐδέποτε ἔφρασις περιπαθεστέρα εἴεν ὠμίλησεν εἰς τὴν ψυχὴν, καὶ οὐδέποτε γραφίς εἴεν ἀπέδωκεν ἐντελέστερα τὴν ζωὴν καὶ ἂν ἀκολουθήσῃ τις τὰς γραμμὰς ταύτας μέχρι τοῦ χαριεντος κύκλου, ἵνα θὰ ἡ παρὰ ἀναγράφεται

χαραστέρα, κίριξ τοῦ θεοῦ αὐτοῦ ἐστῆματός. ἐάν ἠννόεω ὡς ἐγὼ τὴν κίνησιν τῶν χειρῶν τῆς, ὀλίγον ἀγερώχων, ἀλλ' ὅπερ αἰσθάνεται τις πνέουσαν τὴν μίθην τοῦ ἔρωτος...

Ἐδῆσε νὰ κάμωμεν διαφόρους ἐκδρομὰς εἴτε πρὸς προμηθεῖαν ζύλων εἴτε πρὸς μεταφορὰν τῶν ζωτροφῶν μας καὶ κατόπιν τῶν ἀποσκευῶν ἡμῶν, τὰς ὁποίας ἡ ὑετώδης πλήμμυρα τῆς ἡμέρας ἠδύνατο σπουδαίως νὰ βλάψῃ. Ἐδύνατο τὰ πάντα εὐρέθησαν σῶα καὶ ἀβλαβῆ. Καὶ αὐτὰ δὲ τὰ ἐνδύματα τῆς εταιρίας τοῦ Βασκαρά, ἐκεθίντα ἐνώπιον τῆς ἀνημμένης ἐστίας, ἐπὶ τῶν πλευρῶν τῶν ἀνακλίντρων, ἐλαμψαν εἰς τοὺς ὀφθαλμούς μας διὰ τῆς πλαστικῆς αὐτῶν πολυτελείας καὶ τῆς ἀρχαιτύπου

λάμπους, ἢν τοὺς ἐξάνεζε τὸ φῶς τῶν λυχνῶν.

Εἶνε ἀληθὴς, ὅτι τὸ ἐπιπρότερον τοῦ Γισμόνδου φωτίζομενον τότε ὑπὸ δύο πυρσῶν, ἐπιτιθείας προσηλωμένων ἐπὶ δύο γηραιῶν λυχνιστάτων, ἦτο περισσότερο φωταγωγημένον ἐπὶ τὰ μικρὰ τῶν ἐκπυρῶν τῆς Ἰσπανικῆς θεάτρα. Τὸ μέρος μόνον, τὸ μᾶλλον ἀπομακρυσμένον, τὸ πρὸς τὸ μέρος τῆς πινυκθῆρας πλησιάζον καὶ διὰ τοῦ ἐποίου εἰσῆλθον, εἰν ἔχονεν ὅλως ὀσίου τὰ σάτη τοῦ. Ὁ Πλαγὲ τις ὅτι κλιτεύον ἐκεῖ, ὅπως θέλωσι μεταξὺ ἡμῶν καὶ τοῦ βιβλίου κηθίδου; μυστηριώδη προφυλακὴν· ἡ νύξ αὐτῆ, ἦτο καταδῆλος; νύξ ποιητοῦ.

(ἐκλειθεῖ.)

Κ. ΜΥΡΙΑΝΘΗΣ ΙΑΤΡΟΣ

Ὁ Ιατρός κ. Κωνσταντῖνος Μυριανθῆς κατοικεῖ εἰς τὸ ξενεδοχεῖον «Λευκωσία» ἀπέναντι τοῦ καρυείου Φανερωμένης, ὅπου δέχεται τοὺς ἀσθενεῖς.

ΘΕΡΑΠΕΙΑ ΑΦΡΟΔΙΣΙΑΚΩΝ ΝΟΣΗΜΑΤΩΝ ΤΕΛΕΙΑ ΚΑΙ ΡΙΖΙΚΗ Χρήσις Εἰδικῶν Σκευασμῶν τοῦ ἐν Μαρσιῶσι διατελέσαντος καθηγητοῦ διακρεποδὸς Ἑλληνοῦ Ιατροῦ Πανδ. ΜΕΘΟΔΟΙ ΝΕΩΤΑΤΑΙ

ΣΩΣΑΤΕ ΤΟΥΣ ΟΔΟΝΤΑΣ ΣΑΣ

Ὁ ὀδοντοίατρος κ. ΜΙΣΣΕΛ ΣΙΜΑΝ προμηθεύθη νεώτατα ἐργαλεῖα τῆς ἐπιστήμης. Ἡ ἐξαγωγή τῶν σισσηπτότων ὀδόντων γίνεται ἐντελῶς ἀνώδυνος. Οἱ ἐφαρμμένοι ὀδόντες καθαρίζονται καὶ σφραγίζονται ἐπιτυχῶς πάντοτε.

Γίνεται χρῆσις νεωτάτων φαρμάκων, αἵτινα δύνανται νὰ καταστρέψωσι τὸ νεῦρον τοῦ πάσχοντος ὀδόντος ἐντὸς μόλις 24 ὡρῶν.

Ἐφαρμόζεται μετὰ μεγίστης ἐπιτυχίας ἡ μέθοδος καθ' ἣν γίνεται ἐξαγωγή ἐφαρμμένου ὀδόντος, ἀμειστος καθαρισμὸς, σφράγισις καὶ τοποθέτησις πάλιν αὐτοῦ εἰς τὴν πρῶτην τοῦ θέσιν. Ὁ οὕτω τοποθετηθεὶς ὀδὸς διαμένει καὶ διατηρεῖται περισσότερο χρόνον ἀπὸ τοὺς ὑγιεῖς ὀδόντας.

Ἡ μέθοδος αὕτη ἐφηρμόσθη ἐπιτυχίστατα ἐπὶ πλείστων ἀξιότιμων πελατῶν, τοὺς ὁποίους ὁ ὀδοντοίατρος κ. ΣΙΜΑΝ ὑποδεικνύει εἰς τὸν βουλομένον αὐτοπροσώπως νὰ πληροφωρηθῇ.